

ת"פ 59258/01/16 - מדינת ישראל נגד עבדאל סתאר גאבר

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 59258-01-16 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבדאל סתאר גאבר (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירה סוכצקי

הנאשם - הובא - וב"כ עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וניסיון לשבש הליכי משפט לפי סעיף 244 ביחד עם סעיף 25 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום, ביום **21.1.16** בשעה 16:30 הגיעו השוטרים יוסי דוקרקר ואייל ספיר לביתו של הנאשם בטייבה כשהם רכובים על קטנוע משטרתי על מנת לערוך חיפוש ע"פ צו.

בהגיעם לבית, הבחינו השוטרים בנאשם העומד בכניסה לחצר הבית, עצרו את הקטנוע, והשוטר יוסי התקדם לעבר הנאשם. עת הבחין בשוטרים- החל הנאשם לברוח לכיוון החצר, תוך שינוי רודף אחריו וצועק לו "**עצור משטרה**".

הנאשם המשיך בבריחה חרף קריאותיו של יוסי, וכשהתקרב לחומה בצד המערבי של החצר- זרק מתוך כיסו הימני של הז'קט שלבש 48.94 גרם של סם מסוג הרואין עטוף בניילון נצמד לעברה השני של החצר.

2. ביום **14.6.16** ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו ולהודות במיוחס לו בכתב האישום, והוא הורשע בו.

עמוד 1

3. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל של 50 גרם, בהפרעה לשוטר, ובניסיון לשיבוש מהלכי משפט.

עם הגעת שוטרים לביתו במטרה לערוך חיפוש, החל הנאשם להימלט, והתעלם מקריאותיהם לעצור, כשתוך כדי הבריחה השליך מכיסו של הז'קט שלבש את הסם במשקל של 50 ג' עטוף בנייר נצמד מעל לחומת ביתו לעבר חצר סמוכה.

הערך החברתי שנפגע הוא הגנת הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים, הכוללים פגיעה ישירה בציבור המשתמשים בסם, במקורבי המשתמשים בסם ובציבור כולו, מקום בו ההתמכרות לסמים מובילה אף לביצוע עבירות נלוות כגון עבירות אלימות ורכוש.

ככל שמדובר בסם קשה יותר בכמות גדולה יותר, כך גדלה הסכנה לנזקים הצפויים.

מידת הפגיעה בערכים הללו היא משמעותית דן, שכן מדובר בסם מסוג הרואין במשקל של 50 ג'.

החוק קובע חזקה לפיה החזקת הרואין או קוקאין במשקל העולה על 0.3 גרם מיועד שלא לצריכתו העצמית של המחזיק, ולעניינו מדובר ב- 50 גרם.

הפסיקה מתייחסת בחומרה להחזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית ובכמויות גדולות וקובעת כי יש להיאבק בנגע הסמים על ידי הטלת עונשים מרתיעים על המעורבים בכל שרשרת הסם (מפנה לע"פ 211/09 ולע"פ 1945/13).

הערך החברתי שנפגע מעבירת ניסיון השיבוש, עניינו הגנה על טוהר ההליך השיפוטי ותקינותו ועל התביעה ובתי המשפט להגיע לחקר האמת תוך הגנה על שלטון החוק.

הערך החברתי שנפגע בעבירה של הפרעה לשוטר היא שמירה על הסדר הציבורי והגנה על עקרון שלטון החוק.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה - החזקת הסם עטוף בניילון נצמד וכן השלכתו במהלך המרדף מלמדים על התכנון ועל החזקה בסם שלא לצריכה עצמית.

הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות והנזק שנגרם בפועל, בהתחשב בסוג הסם, בכמות ובמטרת השימוש בו הוא משמעותי. בפועל הסם נתפס על ידי השוטרים ומנעו ממנו להגיע לצרכנים.

אין מחלוקת שהנאשם עשה שימוש בסם לשם הפקת רווח כספי, כשאינו לו שותפים לעבירה או אחר שהשפיע עליו.

מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, הרי שעונשי המאסר בפועל המוטלים על החזקת עשרות גרמים של הרואין וקוקאין נעים בטווח של 3-5 שנים.

בנסיבות אלה, מתחם ענישה שנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - מדובר בנאשם יליד '63, בן 53, לחובתו 8 הרשעות קודמות, פעמיים הורשע בעבירות סמים, באחת מהן הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ולצד עבירה זו גם עבירה של פריצה, זיוף וקבלת דבר במרמה, בגין הושתו עליו 8 חודשי מאסר.

בסה"כ ריצה 42 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, שלא הרתיעו אותו מלבצע עבירות נוספות.

הנאשם הודה בביצוע המעשים בפתיחת פרשת התביעה, לאחר שכבר זומנו העדים, וחודש לאחר שכפר במיוחס לו בדיון המקדמי.

אנטרנס ההרתעה בעבירות מסוג זה עדיפים בפסיקה על פני הנסיבות האישיות של הנאשמים, לצד הרתעת היחיד, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ולרצידיביזם הטמון בו.

אין בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום שמצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. הנאשם אישר בחקירתו כי הוא מכור לסמים מזה כ- 30 שנה, כפי שאף עולה מגיליון ההרשעות, ואין כל אינדיקציה לגבי ניסיונות שיקומיים.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם מאסר בפועל במרכז מתחם העונש ההולם, קנס משמעותי, מע"ת מרתיע לתקופה ממושכת, פסילה ופסילה על תנאי.

לעומת זאת טען ב"כ הנאשם לעונש כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום כלשונו, כשהעבירה העיקרית היא החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית.

הנאשם השתמש בסמים וסיפר זאת בחקירתו, כשבמקרה דנן אין מדובר בסוחר סמים או באדם שהסמים יועדו בעניינו להימכר לאדם אחר, אלא במי שמשמש בסמים לאורך תקופה ממושכת ומחזיק בהם לשימוש.

רק בשל החזקה בחוק לא מתאפשר לו לטעון שהסמים הללו הן לשימוש עצמי וגם הפסיקה מתייחסת לכך שבענינים של נרקומנים ומשתמשים קבועים הדבר יכול להשפיע לקולא.

אינדיקציות נוספות שקיימות בדרך כלל לסוחר סמים לא קיימות במקרה שלנו, כמו קיומו של משקל וחלוקה של הסמים.

הנאשם שיתף פעולה מיד לאחר מעצרו עם היח' החוקרת, והודה בפני בית המשפט.

השיקולים שקשורים בביצוע העבירה - מעלים כי לא מדובר בנאשם המוגדר כסוחר סמים כנ"ל ולא מדובר בנאשם שעשה מהלך על מנת להערים על רשויות החוק באופן של מתן הסברים לא הגיוניים.

בנסיבות אלה, נע המתחם בין 6 חודשי מאסר לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 9537/06 -מדובר ב- 60 גרם והושתו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 676/97 -דובר ב- 50 גרם שלא לצריכה עצמית ונגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 28435-02-13 -הושתו 12 חודשי מאסר לנאשם עם עבר פלילי מכביד מאד, ובית המשפט מציע מתחם של 10-24 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם יש עבר פלילי, אך עברו הפלילי כולל החזקה או שימוש בסמים מסוגים שונים מהסוגים שנמצאו בתיק זה. עיקר העבירות הן רכוש, יש עוד תיקים ישנים שקשורים בהחזקת סמים, באופן המלמד כי מדובר בנאשם המשתמש בסמים, שהרשעתו האחרונה מ- 2005 שקשורה בענייננו, אך בכמות סם קטנה יותר ובסוג סם שונה.

לעניין שיקולים שקשורים לביצוע העבירה - הנאשם הודה, שוהה במעצר מחודש ינואר 2016, נעדר תמיכה חיצונית, אין לו מקורות פרנסה אלא נתמך בני משפחתו, קשה יום, שלפני מעצרו השתכר מעבודות שיפוצים.

על כן יש להשית עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית עליו מאסר כמשך מעצרו עד כה.

הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על העבירה, ומשתמש בסמים יותר מעשרים שנה.

4. דין ומסקנות

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, ובכלל זה הגנה על המשרתים במסגרת רשויות אכיפת החוק, הגנה על שלום הציבור ובריאותו- הן מנזקיו הישירים של השימוש בסמים והן מנזקיו העקיפים בדמות עבירות רכוש, כמו גם הגנה על תקינות ההליך המשפטי.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם נמלט משוטרים שהגיעו לבצע חיפוש בביתו, חרף קריאותיהם כי יעצור, וזרק מבגדיו סם מסוג **הרואין** במשקל של **48.94 גרם** עטוף בניילון נצמד, בניסיון לשבש הליכי משפט.

הנזק שצפוי היה להיגרם ממעשיו הינו משמעותי לאור סוג הסם והכמות הגדולה בהם מדובר בנסיבות אלה (סעיף 40ט(א)(3) לחוק).

בע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (מיום 22.6.10) עמד בימ"ש על החומרה היתרה שבחזקת סם ההרואין (שם- במשקל 176 גרם) וכל נקבע לעניין זה-

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

מסכימה אני למתחם העונש ההולם הכולל לעבירות בהן הורשע הנאשם כנטען ע"י המאשימה לפיו הינו נע **בין 24-48 חודשי** מאסר בפועל לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס, פסילה ופסילה על תנאי.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם כבן 53, בעל עבר פלילי בעיקר בעבירות רכוש וסמים, בגין ריצה שני מאסרים ממושכים קודמים, כשהרשעתו האחרונה הינה משנת 2011 (סעיף 40יא(11) לחוק).

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, לקח אחריות על המיוחס לו בכתב האישום-כלשונו, והביע צער בפני בימ"ש על מעשיו (סעיפים 40יא(4) ו-(6) לחוק).

בנסיבות אלה, מצויים מעשיו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם, הן לאור חומרת עבירת הסמים, סוג הסם וכמותו, והן לאור העובדה כי לכך נלוו עבירות של ניסיון שיבוש הליכי משפט והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם בבחינת "חטא על פשע".

לא מצאתי בנסיבות אלה טעמי שיקום המצדיקים סטייה לקולא מהמתחם האמור, וממילא יש באינטרס הציבורי שבמיגור תופעת השימוש והפצה של סמים קשים בחברה כדי לגבור בדרך כלל על נסיבותיו האישיות של נאשם בעבירות מסוג זה.

יש לציין כי העובדה לפיה אין חולק כי מדובר בנאשם המכור לסמים קשים, מזה כ- 20 שנה, רק מחזקת את הצורך בהעדפת אינטרס ההרתעה והגמול בעניינו בנסיבות אלה, לצד החשיבות שבהרתעת הרבים.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים - בניכוי ימי מעצרו מיום 21.1.16.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו.

ד. פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

6. צו למוצג - יושמדו הסמים והמשקל הדיגיטלי (בהסכמת ב"כ הנאשם ולאחר שפסה"ד יהפוך חלוט).

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ו, 28 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.